

Kamsi se mi zatoulal jeden z mých nosičů písní Karla Kryla. Tato ztráta na mne má, i několik měsíců po té, hluboký dopad. Sice to nezpůsobuje noční můry a ani se nemusím dopovat horkým mlékem, abych usnul. Za to mám pocit, že mi něco důležitého doma chybí. A nejen tam.

Potěšil mne proto spam kapely [Missa](#) lákající na jejich koncert. Sice jsem jej neočekával, ale nakonec přišel vhod. Někdy v listopadu jsem totiž jen tak náhodou při mé toulce Vršovickými potkal Jana Tomsu, který je jejich dvorním pěvcem a kytaristou. Proběhl kolem a pochybuji, že si mne vůbec všiml. Já také pospíchal a navíc bez chuti se vybavovat. Na několik měsíců to pro mne skončilo. Až do dne, kdy mi přispěchalo do schránky ono internetové lákadlo.

Missa

foto: Martin Hudlička ©

Kapela Missa se zrodila v květnu 1999 a začala se profilovat právě do tvorby Karla Kryla. Jako chrámovou kapelu vršovického kostela sv. Mikuláše si ji můžete přijít poslechnout každou druhou neděli na mši svatou. Zatímco Krylovy písně stylizují do skupiny nezmarovsko-žalmanovského folku, jako chrámová kapela se přibližují více spirituálům. Za pětiletou historii se kapela personálně proměnila do současné formace: Jan Tomsa (kytara, zpěv), Martin Rubáš (africký buben, tamburína, tympány, triangl), Jan Jarůšek (kytara), Lenka Dobrovolná (flétna, zpěv), Maruška Dobrovolná (flétna, zpěv) a Petra Vejborová (housle, zpěv). V roce 2002 vydali desku ***Missa - Karel Kryl revival***, jehož kmotry byli Marlen Krylová, Dr. Martin Štumpf a P. Pavel Kuneš. Po stručném vstupu do problematiky hurá na koncert.

Rád chodím na vystoupení, která se konají ve zvláštních prostorách. Působí to velmi romanticky nebo alespoň zajímavě. Tak jsem 27. ledna na sebe hodil bundu a prošel se

zimouřivou podvečerní Prahou až k Jindřišské věži. V jejím desátém patře se měl koncert uskutečnit. Avízovaný vyhřívaný koberec nezklamal. Od chodidla po kotníky jsem zimou netrpěl. Vynahradil mi to výhled na město ozářené oranžovými rtuťovými výbojkami veřejného osvětlení. Působivé byly i střešní trámy, které křížovaly prostor z jedné strany na druhou. Doslova jsme byli na půdě mezi koberci, židlemi, hudebními nástroji, kufříky a čímisi, co by zkušený zvukař nazval zvukařským aparátem. Prostorem jsem byl unešen. Vládl tu jakýsi chaos a nepořádek smíšený s vůní minulosti, kde se nutně musíte obávat útoku těžkopádného zbrojnoše.

První píseň Missy byla populární *Veličenstvo kat*. Do role kata se vžil, bohužel pro kapelu i diváka, zvukař. V průběhu večera se stal dokonce i zedníkem, neboť "*co nesrazil, to zazdil*

". Mikrofony nesnímali a když, tak nám alespoň zařídil jasný kontrast mezi zvukem flétny a zpěvem obou flétnistek. Ani vícehlasy se neslévali, byť při akusticky zpívané

*Omezené suverenity*

mě Missa přesvědčila, že v této hudební oblasti problémy nemají.

I přes složité zvučení hrála Missa velmi slušně. Aranž jednotlivých písní působilo jednoduchým a vstřícným dojmem. Lehce si pohrávali s houslovými pod

Jarmareční podání Omezené suverenity

foto: Martin Hudlička ©

klady úzce svázanými s flétnami v bouřlivých a rychlých písních v začátku koncertu. Publikum však bylo spíše chladné a tleskání připomínalo předvánoční plesnutí kapří ploutvičky o váhu. Nakonec před přestávkou Missa vlašnost publika prolomila veselými a svižnými písněmi *Tragédie s agentem*

a

*Dívka havířka*

. I jejich nová posila Petra

Vejborová se přestala ostýchat a svůj zpěv v refrénech řádně přiostrčila. V prvním poločasu zazněly známé písně jako

*Salome*

,

*Lílie*

nebo temně rytmičká

### *Bílá Hora*

. Do druhé půle jsme vstoupili s jarmareční podobou Omezené suverenity. Lenka s Madlou držely plátno se sadou obrázků, které popisovali děj písně a Martin Rubáš předstoupil před diváky s malou hůlčičkou a ukazoval. Zahráli nám

*Vánoční*

,  
*Plaváčka*

nebo

*Žalm 71*

.

Jan Tomsa je výrazný člověk s mírním sklonem k nepříjemnému jízlivému humoru, a tak kromě doprovodného čtení Krylových básní se postaral i o minisbírku pro Honzu Nedvěda. Diváctvem kolovaly plakáty politiků minulého režimu smísenými dle krylovského názoru na porevoluční události s vyobrazením Stanislava Grosse, který visel po pravé straně hlediště. Připravena byla i soutěž, během níž zazněla norská verze Vánoční v podání třech norů **Oyvinda Meliena, Bjor na Freberga**

a

**Pera Oleho Hagena**

, kteří hrají Kryla ve vlastních překladech a aranžích. Měli jsme uhodnout řeč, kterou byla píseň zpívána a tu jsem již vyhradil.

Missa je zvláštním projektem českého folkového nebe. Na jednu stranu o nich není moc slyšet, ale na straně druhé je jejich podání krylových písní kladně nakloněna i Marlen Krylová. Chystají vydání druhé desky a možná proběhne i česko-norská koncertní spolupráce. Jejich kapelní duše je cítit dětsky naivním ostychem, však v kontrastu raráškovské povahy jejich "frontmena" do nich Kryl vstupuje celou svou vnitřní podstatou. Nesnaží se ho kopírovat, ale předávat dál a v mnohém i rozvíjet, neboť písně tohoto písničkáře se zdají být příliš nadčasové. Až jednou přestanou, budeme vědět, že my lidé jsem k sobě tolerantnější a nehledáme jeden v druhém jen prospěch pro sebe sama.